

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 3 mei 2011 in zaak nr. 10/18402 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 26 april 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 mei 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. In zijn eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom hij aanleiding zag een taalanalyse te laten verrichten. Hij voert hiertoe aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het aan de vreemdeling is om de door hem gestelde identiteit en herkomst aannemelijk te maken.

In zijn tweede en derde grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het rapport van 13 maart 2009 van een vanwege het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) uitgevoerde taalanalyse (hierna: de taalanalyse) niet inzichtelijk is en hij niet heeft voldaan aan de op hem ingevolge artikel 3:2 van de Awb rustende vergewisplicht. Hij voert hiertoe aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat hij met de toelichting van het BLT van 20 april 2010 (hierna: de toelichting) de taalanalyse alsnog inzichtelijk heeft gemaakt. De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat de toelichting niet is opgenomen in het besluit van 26 april 2010, dat de toelichting niet afkomstig is van een taalanalist en dat deze niet is ondertekend. Voorts heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat met de toelichting de conclusie dat de vreemdeling eenduidig niet herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië niet inzichtelijk is gemaakt, aldus de minister.

2.1. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1; www.raadvanstate.nl) vloeit het volgende voort.

Indien bij de minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan de minister, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem

ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de minister door het inzetten van het BLT verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder gedeelde verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst die bij voormeld bureau in dienst is en van wie de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en een extern ingeschakelde taalanalist die op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat de taalanalyse – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de minister gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek, door een deskundige laten beoordelen.

Indien de uitkomst van een contra-expertise de door de vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt – gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 – de gerezen twijfel in elk geval niet weggenomen.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 juli 2011 in zaak nr. 201100714/1/V3; www.raadvanstate.nl) is het aanbod van de minister aan een vreemdeling om een taalanalyse te laten verrichten een tegemoetkoming om het door hem gestelde aannemelijk te maken. Het is zijn keuze al dan niet in te gaan op dit aanbod. Gelet hierop is de minister in een geval als dit, waar het gaat om een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, niet gehouden de bij hem gerezen twijfel over de door de vreemdeling gestelde herkomst nader te motiveren.

De eerste grief slaagt.

2.3. In het besluit van 26 april 2010, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de minister zich onder verwijzing naar de taalanalyse op het standpunt gesteld dat hij aan de verklaring van de vreemdeling dat hij is geboren in [] en hier zijn gehele leven tot zijn vertrek uit Zuid-Somalië heeft gewoond geen geloof hecht. Volgens de taalanalyse is de vreemdeling eenduidig niet te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië.

Naar aanleiding van de taalanalyse heeft de vreemdeling een onder begeleiding van De Taalstudio opgestelde contra-expertise van 18 februari 2010 (hierna: de contra-expertise) overgelegd, waarin de conclusie van de taalanalyse wordt betwist en wordt geconcludeerd dat het waarschijnlijk is dat de vreemdeling uit Zuid-Somalië afkomstig is.

Met het besluit van 26 april 2010 heeft de minister aan de vreemdeling de toelichting en een reactie van het BLT van 26 april 2010 op de contra-expertise meegezonden.

Bij brief van 9 maart 2011 heeft de vreemdeling een reactie van De Taalstudio van 25 februari 2011 en een reactie van de opsteller van de contra-expertise overgelegd.

Bij brief van 23 maart 2011 heeft de minister een reactie van het BLT van 23 maart 2011 overgelegd.

2.4. Volgens het besluit van 26 april 2010 heeft de minister de overwegingen uit de reactie van het BLT van 26 april 2010 overgenomen en ingelast. Deze reactie bevat als bijlage de toelichting. De minister voert terecht aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat hij ook de toelichting daarmee heeft overgenomen en ingelast en de toelichting daarmee aan het besluit van 26 april 2010 ten grondslag heeft gelegd.

2.5. In de toelichting heeft de linguïst van het BLT aan de hand van de uitspraak, woordkeuze en grammatica die in Zuid-Somalië gangbaar zijn naast de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de vreemdeling de conclusie dat de vreemdeling eenduidig niet herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië nader toegelicht. De taalanalyse in samenhang met de toelichting is aldus inzichtelijk en concludent, zodat de minister aan de op hem rustende vergewisplicht heeft voldaan. De door de vreemdeling bij brief van 9 maart 2011 overgelegde reacties op de toelichting van De Taalstudio van 25 februari 2011 en van de opsteller van de contra-expertise zijn door het BLT gemotiveerd weersproken in de reactie van 23 maart 2011. Deze leiden derhalve niet tot een ander oordeel. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

Dat, zoals de rechtbank heeft overwogen, de toelichting niet is opgesteld door een taalanalist maar door de begeleidende linguïst van het BLT, en dat deze niet is ondertekend, leidt evenmin tot een ander oordeel. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 8 juni 2010 in zaak nr. 200900382/1/V1; www.raadvanstate.nl) mag ervan worden uitgegaan dat een reactie van het BLT op een contra-expertise tot stand komt onder verantwoordelijkheid van een wetenschappelijk opgeleide en ter zake deskundige linguïst. De vreemdeling heeft niet aannemelijk gemaakt dat dit in dit geval niet is gebeurd.

2.6. De tweede en derde grief slagen.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De vierde grief behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 26 april 2010 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

4. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat de contra-expertise zijn gestelde herkomst bevestigt. Nu de, hiervoor onder 2.3 weergegeven, uitkomst van de contra-expertise de vreemdeling echter niet buiten twijfel in het door hem gestelde herkomstgebied plaatst, vormt deze reeds hierom geen bevestiging als bedoeld in het, hiervoor onder 2.1. weergegeven, toetsingskader.

5. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

6. Het beroep is ongegrond.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 3 mei 2011 in zaak nr. 10/18402;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.A. Idema, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

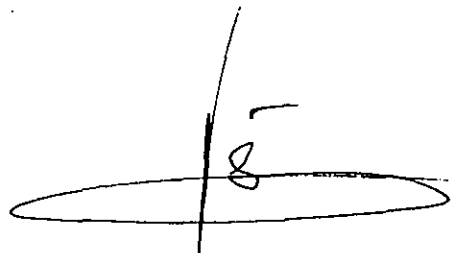
w.g. Idema
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2012

512.

Verzonden: 8 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser